

O masă rotundă despre tehnologie și politica lemnului, sub egida Wood Expert Industry

Articol consemnat de **Alexandra Irimiea**

Antreprenorii din industria lemnului sunt dornici să investească în noi tehnologii și linii de producție moderne - se informează pe internet, vizitează târguri de specialitate internaționale și participă la demonstrații practice organizate de producători de top. Și atunci, ce îi împiedică să cumpere?

Acasă la fabrica Palrom Products din localitatea hunedoreană Brad, Paul Teodorescu, directorul general al companiei Wood Expert Industry, împreună cu asociatul său, Florin Iancu, a pus la cale o masă rotundă având ca principal subiect de discuție modalitatea de funcționare a liniei de tivire și optimizare cherestea de la PAUL Maschinenfabrik, din Germania. A invitat aici mai mulți oameni de afaceri români care sunt interesați de o astfel de investiție, dar doresc s-o vadă la lucru. „Progres fără investiții nu se poate! Pe măsură ce implementați tehnologie nouă și faceți investiții, reduceți numărul de oameni și atunci aveți de unde alege dintre ei, chit că-i plătiți mai bine”, și-a început el pledoaria. Discuția a pus punctul pe „i” în mai multe rânduri, atingându-se astfel cele mai stringente probleme: lipsa personalului calificat, lipsa banilor, lipsa legislației consecvente din domeniu. „50% din lemn se pierde din cauza oamenilor! Dacă nu ești acolo să-l vezi cu ochii tăi cum lucrează, nu faci nimic. Trebuie să-l controlezi”, a afirmat cu tărie Ioan Meltiș, administratorul societății P & J Euscorpius Carp SRL din Hunedoara.

Florin Iancu, Manfred Buck și Paul Teodorescu

făcut la sugestia românilor, noi suntem unul dintre distribuitorii de top ai utilajelor Paul”, a declarat Teodorescu. Iar afirmațiile sale sunt însoțite și de argumente în cifre. Societatea a livrat până la 15 decembrie 2015 un lot în valoare de 12 milioane de euro pentru tot anul, investiții realizate de antreprenori români atât din surse proprii, prin credite, cât și din fonduri europene. Wood Expert Industry are grijă de clienți și după ce le-a vândut marfa. În cadrul personalului sunt cuprinși ingineri electromecanici, opt tehnicieni la service, din care cinci sunt cu studii superioare care vorbesc cel puțin o limbă străină și fac școlarizare cu cei care vor folosi linia de sortare de la Paul. „Ca mașina să funcționeze bine sunt în primul rând eu interesat, că altfel n-aș ieși cu costurile, ar trebui toată ziua să fim pe drumuri. De regulă avem probleme în prima lună după ce-i dăm drumul până când se învață oamenii s-o utilizeze, dar noi cerem ca ei să aibă un minimum de pregătire”, a mai spus Teodorescu. Marele avantaj recunoscut al mașinilor Paul este faptul că meniurile și softurile sunt și în limba română, inclusiv cărțile tehnice, lucru implementat de ani de zile.

De ce PAUL GERMANIA?

Linia de sortare pe care compania nemțescă Paul o prezintă producătorilor români ajută la o mai bună recuperare a lemnului. În general, aceasta are la bază două tipuri de mașini: o multilamă cu o pânză fixă și mai multe pânze mobile, care pot să secționeze cherestea, apoi există un transfer și un optimizator sau două, în funcție de productivitate, de numărul de piese care se dorește să fie realizat. De regulă, liniile sunt personalizate pentru fiecare client în parte, iar diferența constă în tot felul de mecanizări, de transferuri. Mașinile pot fi folosite și în verde, și uscat, oferind posibilitatea de a alege tipul de produs în baza unei matrice complexe formată din clasă de calitate, cu lungimi și lățimi diferite.

Primele mașini Paul cunoscute la noi au fost second-hand și au acum o vechime de 40-50 de ani. Ele au venit în țară imediat după revoluție și treptat și-au făcut un nume. Compania a decis să-și asigure un reprezentant în urmă cu 10 ani, iar de atunci vânzările au crescut și mai mult. „România este o piață bună, care știe exact ce vrea și pune probleme. Foarte multe inovații le-au

Care sunt problemele antreprenorilor forestieri români?

Oamenii de afaceri români prezenți la evenimentul organizat de Wood Expert Industry la finalul lunii noiembrie anul trecut au fost încântați de cum lu-

crează linia de sortare de la Paul. Sunt gata să facă achiziții, dar, așa cum s-a mai întâmplat, intervine problema banilor. Meltiș are la fabrica sa o linie care acum nu-i mai satisface cerințele și ar vrea una cum este Paul, dar nici n-a terminat de plătit la prima. Manfred Buck, director comercial al companiei-mamă din Germania, prezent la discuție, s-a oferit să găsească o soluție. „Poate fi luată de noi în buy-back. Am nevoie de numărul mașinii și niște imagini ca să văd cum arată, apoi facem o ofertă”, a declarat el.

Antreprenorul român a redus aproape la jumătate numărul de angajați ai societății. „Sunt în pierdere pe ultimul an și nu mai pot să accesez fonduri europene, dar trebuie să găsesc o sursă de finanțare, să cumpăr o mașină bună și să cresc producția”, a declarat el curajos. Acum doi ani a fost unul dintre fericiții câștigători ai unui proiect european, însă doar pe hârtie. „A fost doar o poezie frumoasă, s-au aprobat actele, trebuia să-mi pun două camere de uscare și o centrală, dar din cauză că nu au fost aprobate fondurile la timp, nu am putut face investiția și am stat pe loc. Însă viața nu te așteaptă!”, explică el dezamăgit.

„La cum au ajuns prețurile lemnului, trebuie folosit după calitate. Luptăm să scoatem randamentul cel mai bun, de la rumeguș până la ultima coajă”, spune și Asztalos Endre, administrator la compania Ramocsa. Apoi adaugă: „În om trebuie tot timpul investit, să fie de meserie. Dar chiar și așa, omul nu poate să facă ce poate tehnologia. Lucrăm cu 20 de persoane și vrem să ajungem la opt.” Așa se explică și prezența lui la Palrom, pentru a vedea și a testa linia de sortare de la Paul.

Dar antreprenorii români din industria lemnului nu au doar problema personalului calificat sau a lipsei de bani, și legislația le mai dă de furcă. „La modul cum se pun lucrurile astăzi, eu nu mai văd un viitor pentru majoritatea firmelor din România, pentru că statul nu știe ce vrea cu lemnul, îl tăiem sau nu-l mai tăiem – nu există o politică clară!”, spune răspicat Meltiș. „Sau cine-l taie și cât, asta e important. Concurența loială avem pe an miliarde de metri cubi și sunt două-trei firme care taie 80%, iar noi ne concușăm unul pe altul că vrem să trăim, pentru o bucată de pâine”, intervine și Asztalos Endre. Totodată, mai există și o problemă de imagine. Cei care nu sunt în industria lemnului îi văd pe cei care lucrează în acest domeniu ca pe niște hoți. Clipurile de pe internet în care sunt prezentate păduri defrișate îi determină pe ceilalți români să-i catalogheze pe toți așa, indiferent de faptul că unii lucrează cinstit.

„Toată lumea trebuie să înțeleagă, nici eu, nici dvs., nimeni nu vrea să vadă păduri defrișate. Când omul înaintea în vârstă, moare, așa e și cu lemnul. Dacă se face un program și se ține cont cum trebuie să se intre în pădure, ăla nu e furat. E drept că au fost și furturi când legea nu era clară, mai ales în perioada în care au fost date înapoi păduri când nu trebuia, iar omul când a primit, a tăiat pentru că a fost a lui”, a explicat Asztalos Endre. „S-a făcut o propagandă împotriva celor care exploatează lemnul, neprofesionist. Ar trebui o reclamă pozitivă agresivă și o informare corectă – pădurea trebuie tăiată. Ceea ce ai tăiat la ras, și se spune că ai defrișat pădurea, la foioase în general, nu e adevărat, pentru că dacă ai făcut o exploatare corectă, în proporție de 80-90% se regenerează și nu este necesar să intervii. Dar asta nu a spus-o nimeni niciodată!”, adaugă indignat și Meltiș. De acord cu antreprenorii români este și Paul Teodorescu: „Dacă se trece de vârsta de tăiere, apar boli, dăunători și infestază și alte zone. Nu contestăm că se fac abuzuri, mai ales din partea celor care au relații și vor să fie marcați anumiți arbori... Creșterea anuală a masei lemnoase în România este de 14-18 milioane de metri cubi, iată cantitatea ideală care ar trebui exploatată, dar nu oricum, ci când ajunge la maturitate și când este aptă să fie prelucrată”.

Dar, una peste alta, chiar dacă este un mediu dificil, nimeni nu renunță. Nu încă. „Fiecare opt metri de buștean asigură un loc de muncă pentru o lună. E o statistică din experiența mea”, mai spune Asztalos Endre.